

Michael Pröbsting

Skona syndabocken ... och Trotskij!

Svar på IMT:s mindre intelligenta kritik av parollen "Vapen till Ukraina"

Ur RevCom, december 2022

Introduktion

Efter den ryska invasionen av Ukraina startat 24 februari 2022, skrev den ledande teoretikern i International Marxist Tendency [IMT], britten Alan Woods, flera märkliga artiklar som fick mig att undra på vilken planet han befann sig.

Den första – [Imperialist hypocrisy and the invasion of Ukraine](#) – var daterad redan den 25 februari och publicerades 2 mars i svensk översättning ([Imperialisternas hyckleri och invasionen av Ukraina](#)). Fram till dess hade undertecknad uppskattat honom som teoretiker, men när jag läste denna artikel fick jag närmast en chock. Det visade sig nämligen att han inte hade minsta susning om vad som pågick. Artikeln var ett slarvigt hopkok av rysk propaganda och ryskt önsketänkande, tvärsäkra påståenden, liksom grova sakfel och förutsägelser som gick ut på att Ukraina i stort sett redan hade förlorat kriget.* Artikeln utgjorde helt enkelt ett ordentligt politiskt magplask. Därför skrev jag en kritik av galenskaperna, under rubriken [I fablernas värld med åtföljande skeppsbrott](#).

I en artikel daterad 28 februari återkommer Woods med en ”uppdatering” med rubriken [Ukraina-konflikten: är detta början på ett tredje världskrig?](#) Denna artikel är ett första stapplande steg tillbaka till verkligheten, men inte heller denna gång kan han ens göra åtskillnad mellan bödel och offer och ta klart avstånd från det ryska angreppet – för Woods är båda sidor när allt kommer omkring lika goda kålsupare:

Vi kan inte stötta någon sida i kriget, för det är ett reaktionärt krig på båda sidor. I slutändan är detta en konflikt mellan två grupper av imperialister. Vi stöttar inte någon av dem.

Han vidhåller också sin allmänna karakteristik av kriget och Rysslands militära överlägsenhet:

Allt tyder på att den ryska armén inte drar sig tillbaka, utan tvärtom avancerar oavbrutet och tar kontroll över fler och fler strategiskt viktiga punkter. De ryska styrkorna har omringat Kiev från alla håll och har också omringat den näst största staden, Charkiv....

Som alla vid det här laget vet, så lyckades aldrig ryssarna inta Kiev, utan tvingades på reträtt redan under mars månad. De lyckades heller inte inta Charkiv och i maj tryckte ukrainarna tillbaka de ryska styrkorna kring staden.

I [Kriget i Ukraina: Fakta och fiktion](#), daterad 25 april 2022 har Woods nyktrat till ytterligare och medger att ryssarna har råkat ut för bakslag, att de hade underskattat den ukrainska arméns motståndskraft m m. Men han fortsätter ändå att fungera som rysk papegoja, t ex när han bortförklarar det faktum att ryssarna tvingades retirera från Kiev, med argumentet att det egentligen bara var en ”skenmanöver” – tror verkligen Woods det själv? Han sprider också ytterligare ogrundade förhoppningar om framtida framgångar för den ryska armén (i själva verket kom ryssarna att under hösten 2022 råka för många ytterligare bakslag, i synnerhet i Charkiv- och Cherson-områdena).

* Ryssarna var till en början så övertygade om snabb seger att de hade förberett en segerdeklaration – Наступление России и нового мира (Rysslands offensiv och den nya världen) – som de (av misstag?) publicerade redan 26 februari. Man tog senare bort den, men olyckan hade redan skett – kopior fanns redan på flera andra ställen. Om detta, se [En sammanställning av Rysslands hotfulla Ukraina-retorik](#), s. 8, och [Russian news agency deletes victory editorial](#) (BBC).

Som knorr på svansen avslutar han artikeln med orden:

Tvärtemot vad den korkade propagandan säger, har ryssarna, snarare än att bomba allt i sikte, visat återhållsamhet för att minska civila offer – därav de låga rapporterade siffrorna om civila offer.

Vem är det som är korkad här? Redan vid den tidpunkten då Woods skrev artikeln så fanns det många uppgifter om hur hänsynslöst ryssarna bar sig åt t ex när de bombade teatern i Mariupol, civila bostadsområden, skolor, järnvägsstationer m m, samtidigt som de terroriserade befolkningen i ockuperade samhällen, t ex Butja. som f ö Woods försöker bortförklara med hjälp av ryska lögnar.* Woods fortsätter således att sprida rysk desinformation!

Rysk terrorbombning av civilbefolkning och civil infrastruktur, däribland skolor, sjukhus och bostadsområden har fortsatt hela tiden. Under den gångna vintern lade man stor vikt vid att attackera energi-, gas- och vatteninfrastrukturen, för att de civila skulle lida under vintermånaderna i den fåfänga förhoppningen att man på så sätt skulle kunna knäcka den civila motståndsviljan.

IMT (och Woods) tvingades efterhand inse att man varit ute i det blå när det gäller krigets förlopp, men de har aldrig ens försökt förklara hur det kunde komma sig att de så totalt spårade ur vid krigets inledning. Och vad värre är, så man har fortfarande inte gjort upp med den felaktiga politiska inriktning som grundlades från allra första början och som även lett till förluster av medlemmar och sympatisörer – för en utförligare redovisning av IMT:s politiska vinglande när det gäller Ukraina, se not 6 i Pröbstings artikel nedan.

I den följande artikeln tar Pröbsting en närmare titt på hur IMT ser på kriget, och visar att man fortfarande inte lyckats analysera konflikten på ett vettigt sätt och än mindre formulera en rimlig politisk inriktning – man kan fortfarande inte ens klart och tydligt ta avstånd från den ryska attacken.

Martin F

Alan Woods' IMT – en självutnämnd ”trotskistisk” organisation med Londonbaserad ledning – har publicerat ytterligare en artikel, där man rättfärdigar sin vägran att försvara Ukraina mot Putins invasion.¹ Det mest anmärkningsvärda med artikeln är inte innehållet utan anledningen till att den publiceras. En 3 200 ord lång polemik mot en artikel ... publicerad i april i år, dvs för sju månader sedan! Den artikeln var skriven av John Reimann, en 75-årig socialist i Oakland, Kalifornien, USA och aktiv i en rad kampanjer (bl a solidaritet med motståndet i Ukraina).²

Så vitt vi vet har kamrat Reimann aldrig någonsin skrivit eller yttrat ett enda ord om IMT. Man kan därför undra varför Alan Woods' grupp känner sig tvungen att ordrikt polemisera mot en artikel publicerad för sju månader sedan av en enskild aktivist? Anledningen är ganska uppenbar. Reimann är bara en stand-in för IMT:s verkliga måltavla.

Som vi tidigare rapporterat präglas IMT för närvarande av inre turbulens i sin ryska sektion på grund av organisationens förrädiska attityd till Putins invasion av Ukraina. Flera medlemmar har lämnat organisationen i protest mot dess vägran att konsekvent ta ställning mot rysk imperialism. RCIT [Revolutionary Communist International Tendency] har i flera dokument behandlat IMT:s syn på kriget i Ukraina och våra ryska kamrater har också publicerat inter-

* Om Butja, se [Massakern i Butja. Några saker som talar emot rysk propaganda](#) (artikel från mars 2022)

¹ Joe Attard, [Arms to Ukraine? To those abusing Trotsky's words, we say: "Learn to think!"](#) (nov. 2022)

² Oakland Socialist (John Reimann): [Once More: Should socialists support or oppose NATO arms to Ukraine?](#), 13 april 2022.

vjuer med tidigare IMT-medlemmar.³ IMT:s nya polemiska insats är därför ett dåligt maskerat försök att bemöta kritiker innanför och utanför organisationen.

Artikeln som sådan innehåller inte några nya argument. Än en gång slår IMT fast sin uppfattning att USA är ”det mest reaktionära på jorden” (detta enfaldiga uttryck har en närmast programmatisk innebörd för Alan Woods och därför återkommer den också två gånger hos författaren). Visst, Kremls politik är dålig. Men i IMT:s fantasitillvaro av semi-putinism är det bara USA och dess bundsförvanter som är imperialister. Ryssland har bara, det slår artikeln fast ytterligare en gång, ”imperialistiska ambitioner”. Detta är rent struntprat och bortser från att Ryssland är imperialistiskt på egen hand.⁴

Följaktligen vill IMT inte inse att det är rivaliteten mellan stormakterna (USA, Kina, Väst-europa, Ryssland och Japan) som på ett avgörande sätt präglar den nuvarande historiska epoken.⁵

IMT påstår felaktigt att Ukraina inte utkämpar ett nationellt försvarskrig, utan enbart ett ombudskrig å Natos vägnar. Som vi visat i en rad artiklar anser de rent av Ryssland vara ”ett mindre ont”.⁶ Följaktligen stöder IMT:s ryska sektion, och samarbetar med, Zyuganovs KPRF

³ Om detta, se t ex RCIT: [Ukraine War: Former Russian Members of Alan Woods' IMT Speak Out. The IMT's adaptation to pro-Russian social-imperialism provokes opposition and abandonment in their ranks](#), 29 oktober 2022.

⁴ RCIT har publicerat ett stort antal dokument om kapitalismen i Ryssland och dess utveckling till en imperialistisk makt. De viktigaste är flera broschyrer av Michael Pröbsting: [The Peculiar Features of Russian Imperialism. A Study of Russia's Monopolies, Capital Export and Super-Exploitation in the Light of Marxist Theory](#), 10 augusti 2021; samme författare: [Lenin's Theory of Imperialism and the Rise of Russia as a Great Power](#). On the Understanding and Misunderstanding of Today's Inter-Imperialist Rivalry in the Light of Lenin's Theory of Imperialism, Another Reply to Our Critics Who Deny Russia's Imperialist Character, augusti 2014; [Russia as a Great Imperialist Power](#). The formation of Russian Monopoly Capital and its Empire – A Reply to our Critics, 18 mars 2014 (den broschyren innehåller ett dokument skrivet 2001 där vi för första gången betecknade Ryssland som imperialistiskt); se även artiklar av samme författare: [Russia: An Imperialist Power är a "Non-Hegemonic Empire in Gestation"?](#) A reply to the Argentinean economist Claudio Katz i *New Politics*, Vol. XVIII, N° 4, hela nummer 72, vintern 2022; Russian Imperialism and Its Monopolies, i *New Politics*, Vol. XVIII, N° 4, Hela nummer 72, vintern 2022, sv. övers. [Rysk imperialism och dess monopol; Once Again on Russian Imperialism \(Reply to Critics\)](#). A rebuttal of a theory which claims that Russia is not an imperialist state but would be rather "comparable to Brazil and Iran", 30 mars 2022. Se även en rad andra RCIT-dokument om denna fråga på en speciell sida på RCIT:s webbsajt, [Compilation of RCIT documents dealing with China and Russia as Emerging Great Imperialist Powers](#).

⁵ Om detta se t ex Michael Pröbstings bok, [Anti-Imperialism in the Age of Great Powers Rivalry. The Factors behind the Accelerating Rivalry between the U.S, China, Russia, EU and Japan. A Critique of the Left's Analysis and an Outline of the Marxist Perspective](#), RCIT Books, Wien 2019.

⁶ För kritik av IMT:s politik under kriget i Ukraina, se t ex Michael Pröbsting, [Nothing Learned and Nothing Forgotten](#). The theory and practice of Alan Woods' IMT demonstrates its continuing adaptation to pro-Russian social-imperialism, 15 oktober 2022; av samme författare, [Do the Ukrainian People in the Occupied Territories Really Want Annexation by Russia?](#) Alan Woods' IMT continues its opportunist adaption to pro-Russian social-imperialism in face of Putins mobilisation, 22 september 2022; [Zyuganov's Servants](#). IMT leaders in Russia join list of Zyuganov's KPRF – Putins pro-war "communists" – for upcoming municipal elections, 25 august 2022; [Ukraine War: Mr. Woods Warns Authentic Socialists](#). "There is absolutely no room in our ranks for weak elements who bend under pressure in wartime", 2 augusti 2022; [Russia and the Theory of "Lesser-Evil" Imperialism](#), On some Stalinists and "Trotskyists" who formally recognise Russia's class character but reject the political consequences, 28 juli 2022; [The IMT and the Ukraine War: A Shameful Betrayal](#). Alan Woods and the IMT fail to defend the Ukrainian people against the Russian invasion and effectively refuse to recognise Russia's imperialist character, 2 mars 2022; [Ukraine War: Stalino-"Trotskyists" Chamber of Horrors](#). On a recently held "anti-war" conference organised by some "Trotskyists" as well as Russian Stalinist Parties, 29 juni 2022; [Ukraine War: The Outcome of the Stalino-"Trotskyist" Conference](#). On the official conference declaration in support of Russian imperialism and on some "Trotskyist" participants (IMT, OKDE Spartacos), 13 juli 2022

[Kommunistpartiet i Ryska federationen] – ett öppet storryskt och socialchauvinistiskt parti som från allra första början ställt sig bakom Putins krig.⁷

”Trotskij” à la IMT

Här behöver vi inte upprepa vår analys av kriget i Ukraina eller vår kritik av IMT.⁸ Vi ska nöja oss med att vederlägga den uppenbara förvrängning av ett Trotskij-citat, som utgör själva kärnan i IMT-artikeln i fråga. IMT-skribenten kritiserar Reimanns tolkning av den anti-imperialistiska hållning Trotskij utvecklade i artikeln ”Lära sig tänka”. Här följer först själva citatet:

Låt oss anta att uppror i morgon bryter ut i den franska kolonin Algeriet under det nationella oberoendets fana och att den italienska regeringen, som motiveras av sina egna imperialistiska intressen, förbereder sig att skicka vapen till rebellerna. Vilken inställning bör de italienska arbetarna ha i detta fall? Jag har avsiktligt tagit ett exempel med uppror mot en *demokratisk* imperialism med ingripande på rebellernas sida från en *fascistisk* imperialism. Bör de italienska arbetarna förhindra sändandet av vapen till algerierna? Låt vilken som helst ultravänsterist våga besvara denna fråga jakande. Varje revolutionär skulle, tillsammans med de italienska arbetarna och de upproriska algerierna, med indignation förakta ett sådant svar. Även om en allmän strejk samtidigt bröt ut inom sjöfarten i det fascistiska Italien, även i detta fall skulle de strejkande göra ett undantag till förmån för de skepp som transporterar hjälp till kolonialslavarna i uppror; i annat fall skulle de inte vara något annat än hopplösa fackliga aktivister – inte proletära revolutionärer.

Samtidigt skulle de franska sjömännen, även om de inte stod inför någon som helst strejk, vara tvungna att uppbjuda alla ansträngningar för att blockera sändningarna av ammunition avsedda för användning mot rebellerna. Endast en sådan politik från de italienska och franska arbetarnas sida utgör en revolutionär internationalistisk politik.⁹

Efter att ha återgett detta Trotskij-citat påstår IMT-skribenten att Reimann bortser från ”klassaspekten” på hela frågan:

Det är mycket talande att Reimann glömmer klassaspekten i Trotskijs argument. Om det vore fråga om en arbetarrevolution i Ukraina, där oligarkerna störtades och en arbetarregering infördes och att man sedan hamnade under attack av den ryska imperialismen, då skulle man kunna tänka sig att fördelarna med att stödja den ukrainska arbetarregimen mot Ryssland skulle väga tyngre för väst-imperialisterna, även om vi misstänker att de skulle vara betydligt mer motvilliga. Vår hållning skulle däremot vara helt annorlunda i det fallet.

Visst, om Ukraina vore socialistiskt och Ryssland vore imperialistiskt, då svär IMT på att man skulle ställa sig på Ukrainas sida och inte sabotera militärt bistånd från väst. ”Olyckligtvis” (egentligen lyckligtvis eftersom IMT nu slipper stå för sitt löfte) är så inte fallet och Alan Woods’ grupp kan fortsätta att mana till blockad av hjälpen till Ukraina.

⁷ RCIT har publicerat flera polemiska artiklar mot KPRF:s social-chauvinistiska politik i kriget i Ukraina, se t ex Michael Pröbstings broschyr, [Putin’s Poodles \(Apologies to All Dogs\)](#). The pro-Russian Stalinist parties and their arguments in the current NATO-Russia Conflict, 9 februari 2022; samme författare [Russia: Zyuganov Calls for ”General Mobilisation” to defeat the Ukraine](#). The ”communist” KPRF leader joins the long-standing demand of the hard-core sector of the Great Russian chauvinist camp a la Igor Strelkov, 13 september 2022; [”Socialism” a la Putin and Zyuganov](#). On a telling dialogue between the Stalinist party leader and the Russian President, 13 juli 2022.

⁸ Vi hänvisar läsaren till en specialsida på vår webbsajt där över 120 RCIT-dokument om kriget i Ukraina och den nuvarande konflikten mellan Nato och Ryssland har sammanställts, [Compilation of all RCIT documents on Putin's War against the Ukraine & the NATO-Russia conflict](#). I synnerhet tänker vi på RCIT-manifestet: [Ukraine War: A Turning Point of World Historic Significance](#). Socialists must combine the revolutionary defence of the Ukraine against Putin’s invasion with the internationalist struggle against Russian as well as NATO and EU imperialism, 1 mars 2022.

⁹ Leo Trotskij, [Lär er att tänka - Ett vänligt råd till vissa ultravänsterister](#) (22 maj 1938) [på engelska i *Trotsky Writings 1937-38*, Pathfinder Press, New York 1970, sid. 331].

Den verkliga Trotskij

I själva verket är det IMT som fullständigt vantolkar Trotskijs argument. Citatet i fråga handlar om när en imperialistisk makt angriper ett kapitalistiskt icke imperialistiskt land. I detta citat exemplifierar Trotskij med ett tänkt uppror i Algeriet – vid den tiden en fransk koloni – som skulle få vapen av det fascistiska-imperialistiska Italien. Som bekant ställde sig Trotskij och Fjärde internationalen på de förtryckta folkens sida inte bara i teoretiska scenarier, utan också i den verkliga klasskampen. Och de intog samma hållning när det gällde krig mellan en imperialistisk stat och en *halvkoloni*, dvs en formellt självständig kapitalistisk stat som hade en underordnad position internationellt såväl ekonomiskt som politiskt.

Exempelvis stödde marxister Kinas och Etiopiens kamp på 1930- och 1940-talet:

Men, när kampen är imperialistisk på ena sidan och ett befrielsekrig av icke imperialistiska nationer eller ett socialistiskt lands krig mot ett existerande eller hotande imperialistiskt angrepp på den andra, liksom i inbördeskrig mellan klasser eller mellan demokrati och fascism, varken kan eller bör det internationella proletariatet tillämpa samma taktik gentemot båda sidor. Genom att erkänna den progressiva karaktären hos detta befrielsekrig måste det kämpa beslutsamt mot huvudfienden, reaktionär imperialism (eller annars mot det reaktionära lägret om det rör sig om inbördeskrig), dvs kämpa för seger för de som är socialt (eller politiskt) förtryckta eller på väg att bli det: Sovjetunionen, koloniala och halvkoloniala länder som Abessinien eller Kina eller den spanska republiken, osv.¹⁰

En så avgörande skiljelinje mellan reaktionära och progressiva krig leder till att marxister förordar mycket olika taktik. Vi är emot upptrappning av reaktionära krig och socialister är därför mot vapenleveranser i sådana krig. Men befrielsekrig handlar om något helt annat! I de fallen är socialister för vapenleveranser! Under kriget mellan Italien och Etiopien 1935 slog Trotskij fast:

Givetvis är vi för att Italien förlorar och seger för Etiopien och därför måste vi göra allt för att med alla medel hindra andra imperialistiska makter från att stödja den italienska imperialismen och samtidigt så gott det går underlätta för Etiopien att få vapen.¹¹

Ett annat exempel är ett tänkt krig mellan ett ”demokratiskt”-imperialistiskt Storbritannien och ett ”fascistiskt” Brasilien, som Trotskij talade om i en intervju 1938:

Jag ska ta det enklaste och tydligaste exemplet. I Brasilien härskar nu en halvfascistisk regim, som alla revolutionärer måste se med avsky på. Låt oss emellertid säga att England i morgon startar en militär konflikt med Brasilien. Då frågar jag, på vilken sida kommer arbetarklassen att stå? Jag kan svara för mig personligen – då kommer jag att stå på det ”fascistiska” Brasiliens sida mot det ”demokratiska” Storbritannien. Varför? För att konflikten mellan dem inte kommer att handla om demokrati eller fascism. Om England skulle segra kommer man att sätta in någon annan fascist i Rio de Janeiro och lägga dubbla kedjor på Brasilien. Om däremot Brasilien skulle segra kommer det att ge en mäktig impuls till nationell och demokratisk medvetenhet i landet och leda till att Vargas diktatur störtas. Ett nederlag för England kommer samtidigt att rikta ett slag mot brittisk imperialism och stärka den revolutionära rörelsen bland det brittiska proletariatet. Sannerligen måste man vara tom i huvudet för att reducera motsättningarna i världen och militära konflikter till kampen mellan fascism och demokrati. Bakom alla masker måste man kunna urskilja utsugare, slavägare och rövare!¹²

¹⁰ Rudolf Klement, [Principles and Tactics in War](#) (*The New International*, maj 1938, teoretisk tidskrift för Socialist Workers Party, USA-sektion av Fjärde internationalen).

¹¹ Leon Trotsky, *The Italo-Ethiopian Conflict* (1935) i *Writings of Leon Trotsky (1935-36)*, Pathfinder Press, New York 1970, sid. 41.

¹² Leon Trotsky, *Anti-Imperialist Struggle is Key to Liberation. An Interview with Mateo Fossa* (1938) i *Writings of Leon Trotsky 1938-39*, sid. 34.

Som vi framhållit i flera arbeten fick dessa (halv-)koloniala länder betydande stöd av imperialistiska makter som var rivaler till angriparen (t ex det imperialistiska Nationernas Förbund mot Italien 1935 och USA och Storbritannien mot Japan 1937-45). Men i motsats till dagens IMT gjorde dåtidens marxister inte den sortens stöd till en förevändning för att inte stödja dessa halvkoloniala länder.¹³

Tystnad i avgörande frågor

IMT väljer klokt nog att ignorera denna grundläggande inställning hos Trotskij och Fjärde internationalen, eftersom det skulle tillintetgöra hela deras argumentation. Det ger dem möjlighet att hävda att Trotskijs scenario om Italiens stöd till Algeriet inte gäller i fallet Ukraina. ”Det finns en viktig skillnad här. Det som sker i Ukraina är inte en revolutionär resning av en förtryckt koloni eller att en proletär regim försvarar sig.”

Formellt stämmer detta. Dagens Ukraina är varken en ”koloni” eller en ”arbetarstat”. Däremot är det en kapitalistisk halvkoloni! Som vi sett tidigare gäller den trotskistiska politiken med revolutionärt försvar mot imperialistiska angrepp inte bara kolonier och arbetarstater, utan i lika hög grad halvkolonier.

För att dölja sitt trick struntar IMT kort och gott i frågan om Ukrainas klasskaraktär. De kan knappast påstå att det är en imperialistisk stat. Det skulle vara för enfaldigt. Men de kan heller inte medge att det är en halvkoloni. Och då blir enda utvägen ... att hålla tyst.

IMT försöker framställa sitt förräderi mot Ukrainas folk med att hävda att de skulle vara orubbliga antiimperialister mot västliga stormakter. Inget kan ju vara längre från sanningen! Tänk bara på hur Ted Grant och Alan Woods vägrade att försvara Argentina mot Storbritannien under Malvinaskriget [Falklandskriget] 1982.¹⁴ Eller hur de har vägrat försvara Iran eller Hamas mot Israel.¹⁵

Till skillnad från sådana social-chauvinistiska kapitulanter har RCIT och alla verkliga socialister alltid försvarat förtryckta folk – som Argentina, Irak eller Afghanistan – mot imperialisterna i väst!¹⁶ Men till skillnad från IMT tillämpar vi programmet med *revolutionär defeatism* inte bara mot USA, utan mot *alla* imperialistiska makter – USA, Kina, Ryssland, Västeuropa och Japan. När ett förtryckt folk för ett legitimt försvarskrig (som i Ukraina, Syrien och Palestina idag eller Irak, Afghanistan och Tjetjenien tidigare) är vi för *revolutionär defeatism*, dvs stöder deras militära kamp utan något politiskt stöd till deras (borgerliga) ledarskap eller till någon imperialistisk makt som detta ledarskap kan vara lierat med.¹⁷

¹³ Om detta se t ex Michael Pröbsting, [The Ukraine War and the Second Sino-Japanese War: A Historical Analogy](#). The dual tactic of Marxists in the Ukraine War today draws on the approach of their predecessors in the war between China and Japan in 1937-41, 10 mars 2022.

¹⁴ Om detta se kapitel 13 i Michael Pröbstings bok, [The Great Robbery of the South](#). Continuity and Changes in the Super-Exploitation of the Semi-Colonial World by Monopoly Capital. Consequences for the Marxist Theory of Imperialism, RCIT Books, Wien 2013.

¹⁵ Om detta se t ex kritiken från våra kamrater i det ockuperade Palestina som brutit med IMT, [The ISL's Break with the IMT](#), augusti 2009. Se även Yossi Schwartz, [The Zionist Wars](#), RCIT Book, 2021, Yossi Schwartz, [Israel's War of 1948 and the Degeneration of the Fourth International](#).

¹⁶ Michael Pröbsting, [The Struggle of Revolutionaries in Imperialist Heartlands against Wars of their "Own" Ruling Class](#). Examples from the history of the RCIT and its predecessor organisation in the last four decades, 2 september 2022.

¹⁷ För en grundlig diskussion om marxismens program för revolutionär defeatism och defensiv, se två böcker av Michael Pröbsting, [Anti-Imperialism in the Age of Great Power Rivalry](#). The Factors behind the Accelerating Rivalry between the U:S, China, Russia, EU and Japan. A Critique of the Left's Analysis and an Outline of the Marxist Perspective, RCIT Books, Wien 2019.

Missbruk av parollen ”Huvudfienden finns hemma”

Slutligen vill vi peka på en annan förvrängning som IMT gör sig skyldig till: påståendet att Karl Liebknechts välkända paroll ”Huvudfienden finns hemma” skulle innebära att marxister inte kan stödja ett (halv-)kolonialt land, som får stöd av den ”egna” härskande klassen.

Som vi visat i andra sammanhang avfärdade Lenin och Trotskij alltid sådant reaktionärt nonsens. Hade man tidigare tillämpat IMT:s metod skulle det bli ha inneburit att Fjärde internationalens sektion i USA och Storbritannien inte hade kunnat stödja de etiopiska och kinesiska folken på 1930- och 1940-talet på grund av att ”deras” imperialism på ett eller annat sätt stödde befrielsekampen där. I själva verket innebär en konsekvent antiimperialism att marxister är motståndare till alla stormakter – *den egna eller någon annan* – och att de aldrig ger politiskt stöd till en sådan imperialiststat även om den förser en rättmätig kamp med vapen.¹⁸

Vi ska bara kort tillägga att IMT:s pseudo-”ortodoxa” betoning av principen ”Huvudfienden finns hemma” är särskilt grotesk eftersom Alan Woods själv flera gånger avfärdat Lenins politik med revolutionär defaitism!¹⁹

Sammanfattningsvis är IMT-artikeln ett dåligt maskerat försök att bemöta sina inre och yttre kritiker genom att använda kamrat Reimann som syndabock. Och detta sker med a) en skamlig förvrängning av Trotskij och b) genom att dra en tystnadens slöja över avgörande frågor såsom Rysslands och Ukrainas klasskaraktär.

Givetvis har IMT:s ledning rätt att göra som den behagar. Men, var vänlig skona syndabocken ... och Trotskij!

Översättning: Björn Erik Rosin

(Originalen i tidskriften *Revolutionary Communism* nr 82, december 2022 s. 14 ff. Kan hämtas här: https://www.thecommunists.net/publications/revolutionarycommunism-new-series-90-76/#anker_7)

Lästips

Pröbsting om Ryssland och kriget i Ukraina:

[Rysk imperialism och dess monopol](#)

[”Imperie-ism” vs en marxistisk analys av imperialismen](#)

[Är USA:s bistånd till Ukraina verkligen utan motstycke?](#)

¹⁸ Om detta se t ex Michael Pröbsting, [A Marxist Slogan and its Caricature](#). On the social-imperialist distortion of the slogan ”The Main Enemy Is At Home” in the context of the Ukraine War and the Taiwan Strait Crisis, 17 augusti 2022.

¹⁹ Om detta se kapitel XXVIII i den ovan nämnda boken *Anti-Imperialism in the Age of Great Power Rivalry*